

постане Господаръ надв сички-те животы; принуди-
дила го в да ѹди изъ земљ-тѣ, сичко, що му є за
живенїе-то нуждно; да живѣе въ дружество съ оныя
створена, кои-то му сѫ подобни, обиталище да гра-
ди, села да наслѣва и градове да укреплака и, за
ради мирно-то и безопасно-то живенїе, полезни зако-
ни да измышлака.

Кога Богъ вика секиго человѣка, да съ помошь-
тѣ на разумъ-атѣ си и на други-те силы, свое-то
частіе тражси, то бы истина слепо и неразумно от-
крылъ свој-тѣ нуждю саки она, кои бы гледала
да си добиє сички-те потребы, безъ никаква нѣговъ
трудъ и сдвѣтвіе, но само отъ Божій-атѣ про-
мыслъ. — Кой-то мысли, чи ще сичко да му иде
одв рѣки, само ако молитвѣ-тѣ и църквѣ-тѣ не
презре; или, кой-то сѧ надѣе, чи ще едно съ по-
мощь-тѣ Божія, а друго по нѣкой добжре случай да
сѧ обогати и до голѣма честь да сѧ въздигнє, за
таквъ человѣка ницио друго неможе да речемъ, освенъ,
чи є по нравы-те си ленивъ а въ паметъ-тѣ си сме-
тенъ. Да разсаждиме само, каква бы то безплатна
надежда на Бога была, кога бы нѣкой въ себѣ мы-
слилъ, чи є доста отъ человѣка, кои желає да Богу
угоди и да бѫде участника въ вѣчно-то блаженство,
ако сѧ твърдо надѣе на заслугѣ-тѣ Христова, на
благость-та и милосердїе-то Божіе, на молитвы-те на
свои-те пріятели и на ходатайство-то на сваты-те
угодницы Божіи, а овамо бы живеалъ совсѣмъ распу-
щено, нецоломудreno и общевредително!

Не, не є намъ наши-атѣ Творецъ така залу-
ду далъ тყамъ способности и силы. И секій она, кой-
то пропушча времѧ-то си, въ кое-то бы могълъ съ